

елементами балканського фольклору: ритмами побутової мови, традиційною мелодикою та відлуннями природи.

Св'ятослав Луньов (1964 р.) отримав першу освіту в Київському політехнічному інституті. У 1993 році закінчив Київську консерваторію по класу Л. Колодуба. З 1998 року – аспірант, одночасно викладає на кафедрі комп'ютерних технологій.

Серед творів: **Процес** для фортепіано та симфонічного оркестру, **Чорне тріо** для голосу, віолончелі і фортепіано, **Летаргія** для симфонічного оркестру, **Музика для слухання** (4 сонати) для фортепіано за VIII сонетом В. Шекспіра.

Репетиція для 13-ти інструментів виявляє кілька відтінків поняття “репетиції”. Поруч з іншими традиційними вправами: гаммами, арпеджіо, репетиція (швидке багаторазове повторення одного звуку) послугує вдосконаленню технічної майстерності. Одночасно “відкритою репетицією” можна вважати і справжній концерт. Поєднання однорідного мінімалістичного руху твору та “випадкових” розривів його течії – це і є метафора репетиції.

Серж Прово навчався в Монреальській консерваторії в класі Жіля Трембі (закінчив у 1979 р.). Продовжив навчання у Франції в Парижській консерваторії (клас Клода Баліфа) та Коледжі де Франс (курс П'єра Булеза). Серед його творів опера **Вампір та німфоманка** (1996), **Еклога** на тексти Рільке, **Вітри** (струнний квартет). **Обожнюване намисто**. У 1949 році Клод Гавро написав **Вампіра та німфоманку** – лібретто опери, призначене П'єру Меркюру, який так і не написав на нього музику. Власне, текст Гавро не мав нічого спільного зі звичними текстами лібретто. П'єса Гавро – поезія “імперативного” стилю надзвичайної чуттєвості, чий рівень експресії коливається від страждання до

жорстокості, вибухів та підсвідомих озарінь. Власне, п'єса не має дії, крім уяви, та її персонажі – справжні оперні герої з трагічною долею. Твір має риси мелодрами, що складається з таких частин: Прелюд, Народження, Вампір, Німфоманка та Психіатр, Смерть героїв.

Диригентка *Веронік Лякруа* працювала з різними колективами світу: Молодіжним симфонічним оркестром Західно Ісландії, оркестром Комічної опери Квебеку, симфонічним оркестром Joliette de Lanaudière. З 1987 очолює Ensemble contemporain de Montréal. Лауреат численних міжнародних конкурсів. З 1995 року очолює клас інтерпретації сучасної музики в консерваторії Монреаля.

Інна Галащенко (сопрано) у 1996 закінчила Київську консерваторію по класу Г. Сухорукової. Виступає як оперна та камерна співачка. Її репертуар складають як класичні твори, так і музика сучасних українських та зарубіжних авторів. Брала участь у багатьох фестивалях сучасної музики в Україні.

30 вересня 1999

X міжнародний фестиваль
Київ Музик Фест

Державний ансамбль солістів
Київська камерата

Концерт

з творів канадських та
українських композиторів

Диригент Веронік Лякруа (Канада)

програма

Концерту

Жан Лесаж (Канада)

Океанічне відчуття

Джеймс Харлі (Канада)

Octane VX

Олександр Грінберг (Україна)

Кімнатна рослина

Ана Соколович (Канада)

П'ять локомотивів та декілька тварин

* * *

Св'ятослав Луньов (Україна)

Репетиція для 13-ти інструментів

Серж Прово (Канада)

Обожнюване намисто

Жан Лесаж (1958) – монреальський композитор. Навчався в монреальській консерваторії в Жіля Тремблі (композиція, аналіз), Мішелін Кульомб та Іва Дауста (електронна музика). Жан Лесаж – відома постать в музичному житті Монреаля. Він є членом Асоціації електроакустичних досліджень (ACREQ), координатором програми Спільки альтернативних концертів в Квебеку (CAQ). Серед 30-ти творів, написаних автором виділяються **Три видіння в пустелі (1988)**, **Вавілон – ворота Бога (1991)**, **Невиразні відчуття (1993)**. Його твори виконувалися у Франції, Канаді, Німеччині, Голандії, Італії, Австрії.

Океанічне відчуття. Замріяність, самозосередженість на відчутті кохання, прагнення розчинитися в потаємних теплих струменях. Океанічне відчуття зображає фіксацію думки на стані закоханості. Назву твору взято з термінології психоаналізу. Твір розкриває в поетичній прогресії послідовні трансформації почуття закоханості: її народження, злети, падіння, відновлення. Цей твір було написано у 1989 році для Ensemble contemporain de Montréal та диригента Веронік Лякруа.

Музика молодого канадського композитора **Джеймса Харлі** тяжіє до “невідомого”. Одночасно музика Харлі пов'язана з образами природи. Творчість композитора наслідує пошукові напрямки Вітольда Лютославського, Яніса Ксенакіса, Р. Мюррей Шефера, Жіля Тремблі. Харлі не намагається зобразити “поверхню” природи, а прагне створити її комп'ютерні моделі для використання в композиції. (В 1989 р. ним була створена комп'ютерна програма з використанням фрактальної геометрії.) **Octane VX** був замовлений ансамблем “Контінуум” та написаний з нагоди 75-річчя Яніса Ксенакіса. Інструментальний склад цього твору взято з “Октандра” Е. Вареза. Така подвійна

присвята визначила не тільки назву композиції, але й утворила стилістично своєрідне поєднання експресії часу в дусі Вареза та фактурну розробленість, що нагадує музику Ксенакіса.

Олександр Грінберг (1961) народився в Харкові. В 1985 р. він закінчив Харківський інститут мистецтв по класу І. Ковача. У 1992 р. брав участь у майстеркласах композиторів П. Рудерса та Е. Денісова у Данії. Викладав композицію та теоретичні дисципліни в музичній школі та Харківському музичному училищі. З 1994 викладач Харківського інституту мистецтв. В творчому доробку: твори для камерних ансамблів різних складів: **Мерехтіння, Мантри, В Гармонії, Малюнок пером, Під прямим кутом, Символи часу**; сольні п'єси, **Carillon** для оркестру, хорові твори.

Кімнатна рослина потребує дбайливого доглядання. Рости вона може лише в тиші твого кабінету. День у день маєш її доглядати. Спостерігаєш, як із невеличкої стеблинки виростає якась дивовижна форма. Ти вражений і начебто стурбований: що це? Хочеш зрозуміти її сенс – і не в змозі. Раптом пригадуєш добре знайому музику: може вона підкаже?..

Ана Соколович народилася у Белграді, Югославія. Навчалася композиції в Д. Радича (університет м. Нові Сад) та З. Єрича (Белградський університет). Отримала майстерський ступінь в університеті Монреаля під керівництвом Жозе Євангеліста. Також відвідувала композиторську майстерню Т. Мюроя.

В її творчому доробку твори для оркестру і фортепіано, камерна музика. Твори Соколович виконувалися в Канаді, Франції, Югославії, Нідерландах, Швейцарії та Німеччині. П'єса “**П'ять локомотивів та кілька тварин**” відображає хроніку подорожей. Кожна з її чотирьох частин відокремлена звучанням певних локомотивів. Музична мова інспірована